

a békés kiegyenlítéstől azáltal is, hogy a felek attól a pillanattól kezdve, amidőn megnevezték bíráikat, annak ítélete alá magukat minden feltételtől mentesen alárendelték. Barátságos tárgyalások folyamán tehát csakis a felek akaratától függ, hogy valamelyik javasolt kártérítéshez hozzájárulnak, vagy azokat elégteleneknek minősítik, — viszont az esetben, ha úgy határoztak, hogy a vitás ügyet a választott szakértő bírák intézzék el, attól kezdve már nincsenek abban a helyzetben, hogy a kártérítés mérvére befolyást gyakorolhassanak.

Látjuk tehát, hogy a felek csak igazán végső esetben engedik vitás ügyeiket bírói útra terelni. S mégis, különösen az utóbbi évtizedben a választott bírói intézmény mind nagyobb és nagyobb jelentőségre tett szert és a modern gazdasági életben már nemcsak nélkülözhetetlenné, de egyben mind gyakoribbá is vált.

(Folytatjuk.)

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Feljegyzés

az Országos Erdészeti Egyesület általános erdőgazdasági és törvény-előkészítő bizottságának Budapesten, az egyesület székházában, 1931. évi október hó 20-án délelőtt 11 órakor tartott üléséről.

Megjelentek: báró Waldbott Kelemen elnök, báró Inkey Pál másodelnök, Bíró Zoltán ügyvezető, dr. Ajtay Sándor, gróf Keglevich Gyula, Papp Béla, gróf Teleky József, Péch Kálmán, Kallivoda Andor, Mihalovics Sándor, H. Karácsonyi Sándor, Kovássy Kálmán, Marsalkó Ferenc bizottsági tagok, Véssey Ferenc választmányi tag, Kuzma Gyula rendes tag és Lengyel Sándor segédtitkár.

Báró Waldbott Kelemen elnök: Van szerencsém a megjelent urakat üdvözölni és az általános erdőgazdasági és törvényelőkészítő bizottságnak a mai napra kitűzött ülését megnyitni.

A tárgyalásra vonatkozó rövid feljegyzés készítésére Lengyel Sándor urat kérem fel.

Az ülés összehívását elsősorban Mihalovics Sándor tagtársunk beadványa tette szükségessé.

Szükségét láttam azonban annak, hogy ezen az ülésen kitérjünk azokra az erdőgazdaságokat közelről érintő egyéb kérdésekre is, amelyekről való véleménynyilvánítás a bizottság hatáskörébe tartozik.

Gondoskodtam arról, hogy az ügyvezető úr az egyesület leg-

utóbb megindított akcióiról is, valamint a fontosabb kérdések mostani állásáról is tájékoztassa az urakat, mert hiszen mindnyájunk érdeke, hogy ezeknek a kérdéseknek az állásáról az egyesület tagjai minél gyakrabban és minél részletesebben kapjanak tájékoztatást.

Amint azt már tudni méltóztatnak, bizottsági üléseink a tagok részére nyilvánosak, vagyis azokon minden egyesületi tag részt vehet, felszólalhat és indítványt tehet.

A határozathozatalban azonban csak a bizottsági tag urak vehetnek részt.

Arra kérem ezért az urakat, méltóztassanak minden egyes kérdéshez, ami felvetődik, hozzászólni, mert hiszen csak így tudjuk az egyes kérdéseket kellő megvilágításban döntés végett az igazgatóválaszmány elé terjeszteni.

Tekintettel arra, hogy a bizottság programja meglehetősen nagy, arra kérem az urakat, méltóztassanak felszólalásaikat lehetőleg rövidre szabni, amiért is egy-egy felszólalásra rendelkezésre álló időt 5 (öt) percben javaslom megállapítani, azzal, hogy minden úr egy-egy kérdéshez csak egyszer szólhat hozzá, kivéve, ha esetleg félreértett szavait kívánja megfelelően értelmezni.

Természetes dolog, hogy ez a korlátozás nem terjed ki az előadóra, akinek bármikor is nemcsak a joga, sőt kötelessége az egyes urak által kívánt fölvilágosításokat megadni.

Amennyiben pedig a tárgyalások során arra a megállapításra jutnánk, hogy hosszabb felszólalási idővel is idejében tudjuk a kérdéseket elintézni, készséggel járulok hozzá ahhoz, hogy a felszólalások időtartama meghosszabbíttassék és egy-egy kérdéshez az urak bármelyike többször is hozzászólhasson.

Felkérem az ügyvezető urat, hogy jelentését lehetőleg rövidre szabva terjessze elő.

1. *Ügyvezető jelentése:*

Mindenekelőtt bejelenti, hogy örgróf Pallavicini A. Károly, Hepke Arthur és Szepesi Arthur egyéb halaszthatatlan elfoglaltságuk miatt kimentésüket kérték.

A vámkérdés tekintetében közli, hogy a csehekkel létesített időközi megegyezés értelmében a tűzifa vámjá 25 P-ben lett megállapítva. A behozatalra kerülő tűzifát egy szervezet fogja átvenni és szétosztani. Dunántúlra és a Budapest—Sátoraljaújhelyi vasútvonaltól északra fekvő vidékekre azonban nem irányítható ez a tűzifa. Budapesten is csak egy része helyezhető el. Az adminisztráció mintegy 20 P-be fog kerülni. Tudomása szerint a vonatkozó tárgyalások már nagyon előrehaladott stádiumban vannak és a szállítás is rövidesen meg fog indulni. A kijelölendő ellenőrzőbizottság is hamarosan megkezdí működését.

Az időközben életbeléptetett egységes tarifáról, amelyért az egyesület oly régen harcolt, az a véleménye, hogy az a tűzifára előnyös.

Az egységes tarifa mintegy négyszázalékos áresést eredményezett a távoli relációkban.

Jelenti továbbá, hogy a 33-as bizottsághoz intézett előterjesztés szövegét az októberi lapszám hozta. A szöveget a kiküldött bizottság állapította meg.

Az agrárblokk által megindított többtermelés kérdését a kormány kedvezően fogadta. A fahasználatok engedélyezését a kormány már is megkönnyítette. A földművelésügyi miniszter elrendelte, hogy ez a könnyítés az üzemterv szerint kezelt erdőgazdaságokra is kiterjesztessék. Az erdőgazdaságok azonban e rendkívüli használatokat csak akkor bírják foganatosítani, ha a hitel kérdését is rendezik. A hitelre a kitermelt fakészlet szolgálhatna fedezetül. A szükséges hitel biztosítása iránti előterjesztést az egyesület már elkészítette, egyben felkéri az elnököt, hogy a beadványt a miniszternek adja át.

Ügyvezető jelenti továbbá, hogy a bányafa termelésének és elhelyezésének kérdésével is foglalkozni kell. Bányafában ugyanis nagy szükséglet jelentkezett a hiány mintegy 250.000 m³-re becsülhető. Az érdekeltségekkel tárgyalásokat folytatnak a szükséglet biztosítása tekintetében.

A díjszabási bizottság dolgában az egyesület a Máv-igazgatósághoz fordult oly előterjesztéssel, hogy a díjszabási bizottságban adjon helyet úgy az erdészeti főosztály, mint az erdészeti egyesület képviselőjének. Nagyon is méltányos volna, ha említett érdekelték itt megfelelő képviselőhöz jutnának.

A Máv-nak felajánlott nagymennyiségű talpfára való figyelemmel, tárgyalásokat folytattak a Máv. képviselőivel. Sikerült biztosítani, hogy azok az erdőgazdaságok, melyek az előző években is a Máv. részére talpfát termeltek, az új termelőkkel és magánszállítókkal szemben kedvezőbb arányszámú megrendelésben részesüljenek. Az elért eredménnyel az erdőgazdaságok meg lehetnek elégedve, tekintve azt, hogy a közszállítási szabályzat előírásai nem voltak figyelmen kívül hagyhatók. Kijelenti, hogy egyedül Papp Béla erős támogatásának köszönhető a megkülönböztetett elbánás.

Az ügyvezetői jelentés után báró Waldbott elnök közli, hogy mindazokat az egyesületi előterjesztéseket, amelyeket a régi miniszterhez eljuttatott, az új miniszternek is átnyújtotta. Egyben felolvassa Ivády Béla földművelésügyi miniszter úrnak hozzá intézett levelét, amely szerint a miniszter úr az egyesület kéréseit száz százalékgig magáévá tette és azokat támogatni fogja. Kéri bejelentésének tudomásul vételét.

Az ügyvezetői jelentés alapján megindult vitában Véssey Ferenc a tűzifaimportot lebonyolító szerv felől kért közelebbi tájékoztatást. Ügyvezető és Papp Bélának a szindikátus megalakulására, szerződésére és működésére vonatkozó felvilágosítása után Véssey Ferenc a hitel kérdésében, annak fontosságára való tekintettel, az

érdekelt uradalmak meghallgatását javasolja. Ügyvezető felolvassa a hitel biztosítása ügyében elkészített előterjesztést, melyet, véleménye szerint, nyugodtan el lehet fogadni. Marsalkó Fernc az előterjesztés szövegében használt többtermelés kifejezése helyett, tekintve, hogy az véleménye szerint nem fedi a többtermelés fogalmát, a rendkívüli kitermelés szó használatát javasolja.

Miután ügyvezető szerint többtermelés címen indult meg az akció, a bizottság az eredeti kifejezés mellett foglal állást.

Véssey Ferenc csak a közvetlenül termelő erdőbirtokosok részére kíván hitelt biztosítani, a favállalkozók kihagyását javasolja.

Báró Inkey Pál, báró Waldbott Kelemen, ügyvezető, Mihalovics Sándor és Papp Béla hozzászólása után, tekintve, hogy a favállalkozók kizárása nem érdeke az erdőgazdaságnak, a bizottság a beadványt eredeti szövegezésében fogadja el, amit az elnök határozatilag ki is mond.

2. *Mihalovics Sándor* indítványa az államvasúti tűzifaszállítások ügyében:

Mihalovics Sándor részletesen ismerteti indítványát, amely a Máv. tűzifapályázatoknak ismét ab feladóállomás és a jól bevált régi rendszer szerint való kiírását, illetőleg az arra való visszatérésnek kieszközölését kívánja. A gócpontok szerinti kiírás véleménye szerint a gyakorlatban nem vált be. A perifériákon fekvő erdőgazdaságokat az új rendszerből kifolyóan súlyos károsodás érte. Indítványát mint vál. tag nyújtotta be. Javasolja, hogy az egyesület keresse meg a Máv.-ot és az általa felhozott indokok alapján kérje a régi rendszer visszaállítását.

Papp Béla a kérdéshez szólva megemlíti, hogy a Máv.-szállítók ügyében folytatott tárgyalásokon hivatalból vett részt oly megbizatással, hogy mint a F. M. kiküldöttje, az egyesület intencióinak megfelelően védje a magyar termelés érdekeit. Véleménye szerint sem a földművelésügyi minisztérium, sem az egyesület nem foglalhat el most sem más álláspontot, mint azt, melyet a tárgyalásokon képviselt. A kérdésre kihatással bíró összes tényezők részletes ismertetése után az új rendszer fenntartását javasolja, azzal, hogy az egyesület igyekezzen a nagyobb, 250 km-en felüli távolságról jövő magyar fa részére további szállítási kedvezményt kieszközölni, hogy az minél nagyobb távolságra versenyképes legyen.

Véssey Ferenc nem osztja minden tekintetben Papp Béla adatait. Szerinte az Országos Erdészeti Egyesületnek emellett kell harcolnia, hogy a fatermékeket az erdőbirtokosok minél drágábban tudják elhelyezni. Az egyesület nem hivatott arra, hogy a Máv.-nak mint üzemnek az érdekeit támogassa.

Tekintve, hogy felelősséggel tartozik azoknak az uradalmaknak, amelyek eddig is a Máv. szállítói voltak, ő is teljes részletességgel tárta fel azokat az adatokat és szempontokat, amelyek a régi ab feladóállomásos rendszerhez való visszatérést követelik.

Elnök a vitát rövid időre félbeszakítja, mert hivatalos megkeresésre a bizottságnak a legsürgősebben állást kell foglalnia az osztrákokkal folyó vámtárgyalásokkal kapcsolatban felmerült vám-visszatérítési kérdésben.

Gróf Keglevich Gyula a magyar fa értékesítésének előmozdítása érdekében javasolja, hogy az egyesület forduljon a kormányhoz és kérje, hogy a közüzemeket — tekintve, hogy a dorong értékesíthető a legnehezebben — szorítsa a dorongfának kötelező használatára.

Ügyvezető közli, hogy a kormány ezirányban már megfelelően intézkedett.

A felmerült vám visszatérítési kérdésben a bizottság ügyvezető javaslatára a következő határozatot hozta: Minden ilyen természetű engedménynek ellene van, mert a nyugati részeken termelt és nehezen elhelyezhető bányafának és tűzifának csinál konkurrenciát akkor, amikor éppen ezek termelése érdekében kell még további védelemről gondoskodni.

A bizottság ezután folytatta a Máv. tűzifakérdésének a tárgyalását. A megindult nagyon is élénk és hosszú vitában a felszólalók mindannyian a nagyon is nehezen elbírálható kérdésnek leghelyesebb megoldását kívánták biztosítani.

Báró Inkey Pál, tekintve, hogy sem az ab vagonos, sem pedig a gócpontok szerinti kiírás nem biztosít megfelelő eredményt, egy újabb ülésre javasolja a kérdés tárgyalását kitűzni, hogy addig is mód találtassék a kérdés megoldására.

Mihalovics Sándor még egyszer hangsúlyozva, hogy a gyakorlat beigazolta, hogy a hazai erdőgazdaságnak a jelenlegi rendszer kárt okozott s hogy üzleti szempontból a Máv.-nak ez nagyon is jó üzlet volt.

Ügyvezető visszatérve a Véssey Ferenc által említettekre, kéri a kérdés késedelmes tárgyalásának ügyét egy bizottság által megvizsgáltatni s ha mulasztás terhelné, állását készséggel bocsátja rendelkezésre.

Egyébként megállapítja, hogy a Máv. a legnagyobb jóindulattal kezeli a magyar termelés érdekeit. Az árak azért voltak olcsók, mert nem lehetett értékesíteni s mindenki szállítani akart. Ha a régi rendszert vissza akarják csinálni, oly bizottság delegálását kéri, amely azt meg is tudja indokolni, ő más álláspontot nem tud elfoglalni. Véleménye szerint a magyar termelésre az jelentene segítséget, ha ki tudnák vinni azt, hogy 250 km szállítási távolságon felül a Máv. további kedvezményt biztosítana, ugyanúgy, mint békében volt. A tarifakedvezménynek a Máv.-szállításoknál is érvényt kellene szerezni.

Báró Waldbott Kelemen elnök: Miután a hazai erdőgazdaság érdekei szempontjából a kérdés nehezen ítéhető meg és a szakemberek is ellentétben vannak, a bizottságot a kérdés óvatos kezelésére hívja fel.

Véssey Ferenc közbevető indítványt tesz. Tekintettel arra, hogy a bizottság nehezen tud dönteni, javasolja, hogy szavazzanak a kérdés felett, a közvetítő kereskedelem kizárásával, azok a hazai erdőgazdaságok, akik a legutolsó három évben a Máv.-szállításokban résztvettek és pedig vagonszám szerinti arányban.

Ügyvezető viszont a földművelésügyi és kereskedelemügyi minisztérium megkérdését javasolja a tekintetben, hogy a jövőben miként szándékozik a pályázatokat elbírálni, ab feladóállomás vagy gócpontok szerint.

Véssey Ferenc furcsának találja, hogy ne az érdekelteké legyen a döntő szó.

Báró Inkey Pál a kétségtelenül megállapítható károsodásra való figyelemmel, a hátrányok eliminálása céljából a 250 km-en felüli távolságnál nyújtandó további szállítási kedvezmény kieszközölését tartja szükségesnek, mert a birtokosok így ki volnának elégíthetők.

Ügyvezető közbevető indítványaként a Máv.-talpfaszállításnál érvényben lévő rendelkezésnek, a tűzifára való alkalmaztatását javasolja.

Mihalovics Sándor a kérdést olyképen tartja megoldhatónak, hogy vagy a 250 km-en felüli távolságoknál adjanak további kedvezményt, vagy pedig alkalmazzák a tűzifánál is a talpfánál követt eljárást, ezt a kedvezményt terjesszék ki a műfára is.

Báró Waldbott Kelemen elnök a vitának a következőképen való lezárását javasolja:

A bizottság javasolja az igazgató-választmánynak, hogy a magyar fára vonatkozóan eszközölje ki azt, hogy a Máv.-szállításoknál a magyar fát csak maximum 100 km-ig terhelje fuvardíj és hagyja továbbra is érvényben azt az akciót, amelyet az egyesület a 250 km-en felüli szállítási kedvezmény érdekében megindított. Ha a választmányi ülésen nem tudnának határozni, hallgassák meg egy rendkívüli értekezleten az érdekelt erdőbirtokosokat s csak azután döntsön a választmány. Magától értetődik, hogy az erdőbirtokosok érdeke ellen határozatot hozni nem lehet.

Ügyvezető kiegészítésül még a vonatkozó felterjesztések előre való elkészítését javasolja.

A bizottság határozatként elfogadja az elnök és ügyvezető javaslatát.

3. *Schulcz Pál indítványa:*

A csehekkel folyó vámtárgyalásokkal kapcsolatban a megegyezés elősegítése érdekében, a közérdek megóvása mellett és a magyar termelés sérelme nélkül, a következő indítványokat terjeszti elő:

a) Mérsékelt és esetleg mennyiségileg is kontingentált vasúti fuvardíjengedmény azon import-bükkhasábtűzifa részére, melynek rendeltetési vasútállomása valamely Duna-kikötővel rendelkező város.

b) Ha a vámtárgyalások során a mai vámból további engedélyt kellene nyújtani, akkor azt javasolja, hogy ahány pengő további vámmérséklést adtunk, ugyanannyi pengő irassék javára „termelési prémium” címén bármely bemutatónak, minden az országban vasúton feladott 10.000 kg tűzifa után a hivatalos mérlegeléssel ellátott fuvarlevélmásodlatok átadása ellenében. Ha a jóváírás egyévi adó összegét meghaladja, a többlet készpénzben kifizetendő.

Ügyvezető véleménye szerint e jóindulatú javaslatok végrehajtására, melyek részben fabolettát jelentenek, egyáltalában nincsen lehetőség. Javasolja, hogy a keresztl nem vihető indítványok felett a bizottság térjen napirendre.

4. Esetleges indítványok:

Stern Jakab és Fiai cég az Erdei Alaphoz címzett levelében a budapesti és környékbeli pályaudvarokra beérkező tűzifaszállítmányok továbbításánál felmerülő anomáliákra hívja fel a figyelmet. Kéri a kérdésnek közérdek szempontjából való megvizsgálását és oly megoldás kieszközölését, hogy a kedvezményes feladóállomásról érkező fát kedvezményes fuvardíjjal lehessen továbbítani.

Ügyvezető és Véssey Ferenc hozzászólása után a bizottság olyképen határoz, hogy javasolni fogja, hogy a kedvezményes fuvarlevéllel érkező fát, amennyiben azt ki nem rakják, bármely rendeltetési állomásra lehessen kedvezményesen továbbítani.

Onczay László a magyar erdőgazdaság sérelmét képező talpfagyügyben elaborátumot küldött letárgyalásra.

Báró Waldbott Kelemen elnök teljes mértékben helyesli Onczay László érvelését. Véleménye szerint azonban a Máv. a betontalpak szállítására kötött szerződését nem sztoznirozhatja, mert ezzel szerződészegést követne el és elvesztené a pert. Már erkölcsi okokból sem tehetné ezt. Felveti a kérdést, vajjon célszerű volna-e, ha az Országos Erdészeti Egyesület abban a kérdésben exponálna magát.

Egy országos szerv egy előreláthatóan eredménytelenül végződhető akcióban sohase vegyen részt, mert különben kétségbevonhatná eljárásának komolyságát. Az ily pro forma közbelépések az erkölcsi tekintély rovására vannak.

Dr. Ajtay Sándor véleménye szerint ez azonban nem zárja ki azt, hogy rá ne mutassunk a Máv. által követett helytelen eljárásra.

Ügyvezető javaslatára a bizottság elhatározza, hogy miután a Máv.-nak ez az eljárása az erősebb talpfák értékesítését lehetetlenné tette, forduljon az egyesület a Máv.-hoz és kérje a többi talpfák kontingensének felemelését és ezek átvételét, továbbá a szerződés meghosszabbításától már ab ovó tekintsen el. Az előterjesztést az egyesület az igazgatóválasztmány határozatának bevétele nélkül tegye meg.

Kmf.

Lengyel Sándor
segédtitkár.

Feljegyzés

az Országos Erdészeti Egyesület szervezőbizottságának Budapesten, az egyesület székházában, 1931. évi október hó 22-én délelőtt 11 órakor tartott rendes üléséről.

Megjelentek: gróf Széchényi Aladár elnök, örgróf Pallavicini Alfonz Károly másodelnök, Bíró Zoltán ügyvezető, Péch Kálmán, Matusovits Péter, Véssey Mihály, Pászthory Ödön, vitéz Szilágyi-Ilosvay Lajos bizottsági tagok, dr. Ajtay Sándor, Osztroluczky Miklós vál. tagok, dr. Pöschl Ferenc, Csernay Antal rendes tagok és Lengyel Sándor segédtitkár.

Gróf Széchényi Aladár elnök: Van szerencsém a megjelent urakat üdvözölni és az egyesület szervezőbizottságának a mai napra kitűzött ülését megnyitni.

A tárgyalásokról rövid feljegyzéseket fogunk csak készíteni és ezeknek feljegyzésére Lengyel erdőtanácsos urat kérem fel.

A mai tárgysorozatunkon fontos kérdések szerepelnek. Különösen fontosak ezek a kérdések ma, amikor a rendkívül súlyos gazdasági viszonyok következményeit nemcsak a magánélet, de egész közgazdaságunk és különösen az egyesületek érzik.

Azok a rendkívül súlyos terhek, amelyek a csonka ország egész lakosságára nehezednek, ma már nemcsak a dolgozó középosztályt, de a birtokososztályt is soha nem ismert nehéz problémák elé állították és olyan gazdasági válságba sodorták, amelyből csak a legnagyobb körültekintés és legnagyobb takarékoság alkalmazásával lehet kiutat találni.

Igen természetes dolog, hogy ezt a nehézséget a legteljesebb mértékben érzi az egyesület is, amelynek tagjai éppen ebből a két osztályából kerülne kki.

Viszont a másik oldalról meg kell állapitanunk azt, hogy mind a két osztálynak sohasem volt annyira szüksége erőteljes, mozgékony érdekképviselőre, mint éppen ma, amikor minden érdekcsoport mindent elkövet, hogy a saját érdekeit — esetleg mások érdekeinek rovására is — megvédje és érvényre juttassa.

A rendkívüli idők mindig rendkívüli intézkedéseket követelnek és éppen a felmerülő kérdések sürgőssége az, ami a legnagyobb nehézséget okozza.

Nincs idő hosszas fontolgatásra s gyakran kell olyan ideiglenes intézkedéseket tennünk, amelyekről magunk is előre tudjuk, hogy hosszú ideig nem lesznek fenntarthatók, de amelyek nélkül a mostani nehéz helyzetet megúszni nem tudjuk.

Éppen ezért örömmel kell üdvözölnünk minden olyan gondolatot, amely lehetővé teszi, hogy az egyesület fennmaradását, ha csak ideiglenesen is, megkönnyítsük és az egyesületi életet melegebbé, intenzívebbé tegyük.

Arra kérem ezért az urakat, méltóztassanak a felmerülő kérdé-

sekhez teljes nyíltsággal hozzászólni, mert csak így tudjuk elérni azt, hogy jól átgondolt megfelelő javaslatokkal járulhassunk az igazgatóválasztmány elé.

Ezek után áttérhetünk a tárgysorozat egyes pontjainak megvitatására.

1. *A vidéki egyesületekkel való együttműködés kérdése.*

Ügyvezető a kérdést behatóan ismertetve, előadja, hogy az Országos Erdészeti Egyesület a vidéki egyesületekkel való együttműködés ügyében a vidéki három egyesülethez egy propozícióval fordult, amelynek lényege abban áll, hogy az egész erdőgazdaságra kiható országos fontosságú kérdésekben az összes erdőszeti érdekeltségek egységes állásfoglalása biztosíttassék. Ügyvezető véleménye szerint mindenképen arra kell törekedni, hogy egy ügyben ne alakuljon ki három-négyféle vélemény, mert kellő nyomatékkal és súllyal csak akkor tudnak fellépni, és eredményt országos fontosságú kérdésekben csak úgy érhetnek el, ha valamennyien egységesen járnak el s egy zászló mögé sorakoznak.

A vidéki egyesületek az Országos Erdészeti Egyesület által javasolt módot, egyesületük függetlenségét féltve, bár az egyöntetű állásfoglalást maguk is felette kívánatosnak tartják, nem tették magukévá.

Ügyvezető az ellentétes álláspontok áthidalása érdekében célszerűnek tartaná, ha a vidéki egyesületek országos fontosságú kérdésekben nem hoznának határozatot, hanem javaslatot tennének az Országos Erdészeti Egyesületnek.

A javaslat letárgyalására az Országos Erdészeti Egyesület meghívna a vidéki egyesületek képviselőit, amikor is a vidéki egyesületek presztízsének sérelme nélkül az egyöntetű állásfoglalás biztosítható volna.

Egyben indítványozza, hogy a szervezőbizottság tegyen olyértelmű javaslatot az igazgatóválasztmánynak, hogy keresse meg a vidéki egyesületeket, hogy azok egy év tartamára az egységes állásfoglalás biztosítása céljából országos fontosságú kérdésekben az Országos Erdészeti Egyesületnek indítványt tegyenek, s hogy az Országos Erdészeti Egyesület indítványuk letárgyalására hívja meg a vidéki egyesületek képviselőit.

A javaslat felett megindult nagyon is részletes és a kérdést minden oldalról feltáró vitában úgyszólván valamennyi bizottsági tag résztvett: gróf Széchenyi Aladár elnök, Osztoluczky Miklós, Péch Kálmán, Krause Dezső, Véssey Mihály, dr. Ajtay Sándor, Pöschl Ferenc, Pászthory Ödön és az ügyvezető ismételt hozzászólásai után a bizottság a többség hozzájárulásával, ügyvezető javaslatát tette magáévá és annak értelmében határozott.

2. *Egy állandó segédtitkár alkalmazása.*

Ügyvezető előadja, hogy az egyesület adminisztrációjának mai megoldása nem megfelelő. Az állandóan napirenden lévő fontos erdő-

gazdasági kérdések, valamint az ezekkel kapcsolatos tárgyalások, továbbá a gyakori hivatalos utazások és egyéb elfoglaltságai, amelyek minden idejét teljesen lekötik, szükségessé teszik, hogy a jelenlegi ideiglenes és munkával ugyancsak teljesen lefoglalt személyzetten kívül még valaki rendelkezésre álljon és pedig olyan állandó alkalmazott, aki megfelelő kiképzés után annak idején az egyesület ügyvezetői teendőinek ellátására is alkalmassá váljon. Az alkalmazandó titkárnak az összes erdőgazdasági kérdések felett bizonyos áttekintéssel kell bírnia, így az állás betöltésénél elsősorban gyakorlati szakember jöhetne figyelembe. Az egyesületnek ugyanis számolnia kell azzal, hogy a jelenlegi ügyvezető nem fiatal, hogy a mostani nagy munkát nem fogja sokáig bírni. Nagyon sok olyan munka volna még az egyesületben, amelyet az erdőgazdasági érdekek biztosítása céljából el kellene végezni, de nem lehet, mert a szükséges munkaerő nem áll rendelkezésre. Véleménye szerint az egyesület a mai nehéz viszonyok között nem nélkülözhet egy állandó segédtitkárt. Úgy véli, mindenképen gondoskodni kell arról, hogy az egyesület vitelében bármily helyzet álljon is elő, fennakadás ne következhessek be. Reméli, hogy az egyesület javuló anyagi helyzete is megengedi egy állandó ember alkalmazását. Sőt reménye van arra is, hogy a jövő évben a különféle egyesületi bevételekből az egyesületi székház is karba lesz hozható. Javasolja, hogy a bizottság forduljon az igazgató-választmányhoz oly javaslattal, hogy az egyesület egy állandó segédtitkári állás betöltése érdekében írjon ki egyelőre egyévi próbaidőre pályázatot. A havi fizetés 400 P-ben lenne egyelőre megállapítandó s véglegesítés esetén illetménylakást is lehetne, fűtéssel és világítással egyetemben, biztosítani. A pályázaton csak hosszabb gyakorlati szolgálattal rendelkező erdőmérnökök vehetnek részt.

A kérdés felett megindult vitában dr. Ajtay Sándor nemcsak pénzügyi, de elvi okokból is nagyon is megfontolandónak tartja a mai nehéz időkben, amikor mindenütt csak leépítenek, az állás betöltését. Véssey Mihály teljes mértékben csatlakozik dr. Ajtay nézetéhez és felelőssége tudatában ellenzi az állás betöltését.

Péchy Kálmán viszont feltétlenül szükségesnek tartja az állás betöltését, mert azt a munkát, amit az egyesület jelenlegi ügyvezetője végez, sokáig úgysem láthatja el s esetleges távozásával az egyesületet, ha nem gondoskodik előre megfelelően kiképzett emberről, csak károsodás fogja érni. Osztrólczyki Miklós úgy látja, hogy anyagi okokból ellenezték egyes tagok az állás betöltését. Úgy véli, hogy a székház tatarozási programjával kapcsolatban lehetne a kérdést, ha nem is azonnal, de esetleg egy későbbi időben megoldani. Ügyvezető a generális tatarozás költségét 40—50 ezer pengőre becsüli s reméli, hogy a jövő év végére már a tatarozás kérdésével is komolyan lehet foglalkozni.

Gróf Széchenyi Aladár elnök, tekintve, hogy a kérdés anyagi

oldala biztosítottak látszik, a maga részéről is javasolja az állás betöltését.

Pászthory Ödön és dr. Ajtay Sándor hozzászólása után a bizottság többsége úgy határozott, hogy az állásnak határozottan csak egy évre leendő kiírását fogja a választmánynak javasolni.

3. *Taggyűjtés.*

Ügyvezető előadja, hogy még mindig nagyon sok oly erdőbirtokos van, aki nem tagja az egyesületnek. Az egyesület a birtokosok részéről mindig számottevő támogatásban részesült, részint az önként felemelt tagdíjak, részint pedig a propagandacélokra nyújtott adományok útján. Úgy véli, hogy a birtokosok az egyesület működésével meg is vannak elégedve, mert az egyesület nagyon is sokat fáradoz érdeükben. Azt hiszi, hogy nyugodtan kérheti az egyesület a birtokosokat arra, hogy továbbra is támogassák. Ily támogatóakció megindítását javasolja és kéri a választmányi tagoknak ilyen irányú propagandáját, tekintettel arra, hogy az erdőgazdasági problémák felszínén tartására és a köztudatba való átvitelére állandóan szükség van. Továbbá a taggyűjtés előmozdítását is szükségesnek tartja. A nem tag erdőbirtokosok listáját készséggel rendelkezésre fogja az egyesület bocsátani.

A bizottság elhatározza, hogy megfelelő javaslattal fog az igazgató-választmányhoz fordulni.

Több tárgy nem lévén, elnök a bizottsági ülést berekeszti.

Kmft.

Lengyel Sándor
segédtitkár.

Kedvezményes tűzifa szállítására jogosult újabb feladó vasúti állomások. Az illetékes vasúti igazgatóságok lapunk legutóbbi közlése óta a következő állomásokat vették fel a kedvezményes szállításra jogosult feladóállomások sorába: Bia-Torbágy, Dráva-Sztára-Zaláta, Hajmáskér, Szántód, Szentendre (Hév), Tari kőbányák, Túrje.

A kedvezményes szállításra jogosító fuvarlevelek árának újabb megállapítása. A fuvarlevelek okirati illetékének 1931. évi október hó 19-től érvényes hatályú felemelésével kapcsolatban a M. kir. Földművelésügyi Miniszter Úr október hó 21-én kelt 72.395/I. 1. számú rendeletével az Országos Erdei Alap által felülbélyegzett fuvarlevelek árát 2.60 pengőben állapította meg. Kérjük tehát érdekelt ügyfeleinket, hogy az igényelt fuvarlevelek darabonkinti ára fejében — az eddigi 1 pengő helyett — 2.60 pengőt szíveskedjenek egyesületünk címére beküdeni.

Írói tiszteletdíjak! Az Országos Erdészeti Egyesület 1930. évi május hó 30-án tartott igazgatóválasztmányi ülésében elhatározta,

hogy az egyesület 1930. évi július 1-től kezdődően az Erdészeti Lapokban megjelenő cikkekért írói tiszteletdíjat fizessen. És pedig: a szerkesztő részéről átdolgozást nem igénylő cikkekért 16 oldalas ívenként 64 pengőt, fordításokért vagy átdolgozást igénylő cikkekért 16 oldalas ívenként 32 pengőt, egyszerű közleményekért 16 oldalas ívenként 24 pengőt. Szíves tudomásvétel végett közli: a kiadóhivatal.

Adó és könyvelés. Értesítjük t. tagjainkat, hogy adó- és könyvelési ügyekben szerkesztőségünk díjmentesen ad felvilágosítást.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A m. kir. földművelésügyi miniszter 72.450/I—2. 1931. számú körrendelete az 1879:XXXI. t.-c. 17. §-ának hatálya alá tartozó erdőtulajdonosok részére az 1931/1932. termelési évben engedélyezhető rendkívüli fahasználatok tárgyában.

Egyrészt a nehéz gazdasági viszonyokra való figyelemmel, másrészt a hazai tűzifatermelés fokozása, valamint a munkanélküliség enyhítése céljából felhatalmazom a gazdasági albizottságot, hogy az 1879:XXXI. t.-c. 17. §-ának hatálya alá tartozó erdőtulajdonosok részére, továbbá azoknak a magánerdőtulajdonosoknak, akik erdejüket az általam jóváhagyott rendszeres gazdasági terv szerint kezelik ilyen irányú kérelem előterjesztése esetén az 1931/1932. termelési évben az évenként kihasználásra engedélyezett vágásterületnek vagy fatömegnek megfelelő egyévi rendkívüli fahasználatot az 1254/I. B. 4—1922. F. M. számú körrendeletben foglalt feltételektől eltérőleg abban az esetben is engedélyezzen, ha a kérelem szerint az erdőtulajdonos a túlhasználatot a 10 éves gazdasági időszak lejártát meghaladólag, de a használat évétől számítva legfeljebb 20 év alatt kívánja megtakarítani.

A kérelmet a benyújtástól számított 8 napon belül el kell intézni.

Kétévi vágásnak megfelelő rendkívüli fahasználatot az albizottság az eddigi keretek között továbbra is engedélyezhet.

Önként értetődik, hogy az albizottságnak nem áll hatáskörében a kérelem teljesítését kimondó érdemleges határozatot hozni abban az esetben, ha folyamodó valamely előzőleg engedélyezett rendkívüli fahasználatból kifolyólag kikötött feltételek valamelyikét nem teljesítette, vagy bizonyos ideig a főhasználatok szüneteltetése rendeltetett el.

A kérelem feletti döntést ilyenkor a fent idézett rendelet értel-